

[Hartel.]

System og ikke, saaledes som det nu forebædes, til en Videreførelse.

Inden for det Erhverv, jeg tilhører, vil Valutasystemet stedse forblive forhadet. I første Omgang, da vi havde Afleveringspligten, blev det benyttet til en aaben, og senere, da man nøjedes med Hjemførelsespligten, til en maskeret Ekspropriation af Landmændenes Ejendom uden fuld Erstatning — Landmændenes Ejendom, kalder jeg Modværdien i fremmed Mønt af de Varer, som man har eksporteret. Et saadant System vil aldrig kunne vinde Sympati inden for dansk Landbrug, og jeg maa føje til, at et Valutasystem uden Valuta i Kassen i sig selv ikke er ret meget værd.

Aksel Larsen: Det har her været diskuteret, hvorvidt Regeringen giver de fornødne Oplysninger om de økonomiske og finansielle Forhold og om Valutaens og Nationalbankens Forhold, eller hvorvidt Regeringen ikke giver disse Oplysninger, og jeg har forstaaet denne Diskussion saadan, at man nærmest strides om, hvorvidt Regeringen burde beholde Oplysningerne hos sig selv eller gøre de store Partiers Ordførere delagtige i dem, medens jeg ikke har forstaaet det saadan, at man f. Eks. fra Venstres Side vilde stille Krav om, at hele Rigsdagen skulde gøres bekendt dermed.

Jeg vil gerne sige, at det forekommer mig at være en mærkværdig Form for Parlamentarisme, der giver sig Udtryk i, at man kan tænke sig at lade visse Partier faa udførligere Oplysninger end andre, og jeg vil sige, at det er uhyre vanskeligt at beskæftige sig med et Spørgsmaal som Valutaloven og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, naar man mangler Oplysninger om særdeles vigtige Sager og Forhold. Det ærede Medlem Hr. Hartel har f. Eks. lige fremført i hvert Fald en meget betydningsfuld Oplysning om de Vilkaar, hvorunder vor Samhandel, antagelig i Henhold til den dansk-tyske Handelstraktat, foregaar. Alt, hvad mit Parti ved om denne Handels-traktat og om Danmarks Handelsforhold med Tyskland, ved vi nærmest fra, hvad vi har hørt brudstykkevis, og det er altsaa meget vanskeligt at danne sig et samlet Billede. Men det vil ogsaa sige, at det er meget vanskeligt at danne sig et Billede af: hvordan er i Grunden Regeringens Politik, hvordan bliver Valutaloven og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, administreret og udnyttet?

Vi mener, at man kan ikke i Tider som disse klare sig uden at have et Organ

til at regulere og, om man vil det, kontrollere Danmarks Samhandel med Udlandet. Vi mener ikke, at Valutaloven, som man nu foreslaar forlænget, og den dermed i Forbindelse staaende Valutacentral er det eneste Middel, hvormed denne Regulering kan foretages. Vi kunde udmærket vel tænke os, at denne Regulering blev foretaget paa andre Maader, men vi tror ikke, man kan klare sig uden denne Regulering, og vi mener derfor, at man burde lægge denne Kendsgerning til Grund for hele sin Behandling af Emnet.

Vi er paa den anden Side meget skeptiske over for Valutaloven og Valutacentralen, ikke mindst paa Grund af den Maade, Valutaloven bliver administreret paa. For det første bliver den brugt til at manipulere med Kronekursen. Det har man brugt den til i 1933, og da var jo Venstrepartiet yderst tilfreds med det, for da gik Manipulationerne i den Retning, det store Landbrug ønskede. Man har ogsaa brugt den Fuldmagt, Regeringen har faaet gennem Valutaloven, til nu fra oven at fastlægge Kronekursen i Forhold til andre Valutaer, og nu er altsaa Venstre og nu er det store Landbrug utilfreds dermed. Men en Kendsgerning er det, at Valutaloven giver denne Bemyndigelse, og at det ikke er altid, eller rettere sagt, at det netop aldrig er saadan, at Offentligheden og Rigsdagen faar fuldgyldig Besked om, hvorfor man lægger Valutaen fast paa dette eller hint Niveau, hvorfor man lader den foretage disse eller hine Svingninger.

Lad mig, som jeg har gjort det før, endnu en Gang minde om 1933. Da Kanslergadeforliget var afsluttet, saa fremkom der Meddelelse om dette Forlig derved, at forskellige Lovforslag blev enten fremsat eller gennemført her i Tinget med Regeringspartierne og Venstres Stemmer. Samtidig faldt Kronen ca. 20 pCt., men naar man spurgte om, hvorfor Kronen faldt, om det stod i Forbindelse med Kanslergadeforliget, blev der svaret: nej, det var paa Grund af, at nogle ondsindede konservative Spekulanter havde spekuleret med Kronen, og saa viste det sig desværre umuligt at holde Kronekursen, men ved en kolossal Indsats fra Regeringens og Nationalbankens Side lykkedes det i hvert Fald at forhindre Kronen i at falde længere.

Denne Forklaring stod man fast paa i 2—3 Aar og var ikke til at rokke fra den, og det er egentlig først for nylig, vi har faaet en klar og utvetydig Besked fra Parthaverne i Kanslergadeforliget om, at der dengang blev truffet en regulær Overenskomst